

Pseudotsuga menziesii 'Glauca Pendula'

dagleżja zielona 'Glauca Pendula'

Stara odmiana francuskiego pochodzenia notowana w uprawie już przed 1891 rokiem. Tworzy ciekawe formy o płaczącym pokroju i dosyć silnym wzroście. Wysokość roślin limitowana jest wysokością podpory do której przywiązywany jest przewodnik. Zwykle 10 letnie okazy osiągają ok. 3,5 m wysokości. Pędy boczne są skośnie opuszczone wzdłuż pnia i pokryte niebieskozielonymi, dosyć sztywnymi igłami o długości 3-5 cm. Rośliny mają przeciętne wymagania glebowe i wilgotnościowe. Stanowisko do ich uprawy powinno być słoneczne lub półcieniste. Jest odmianą polecaną do nasadzeń pojedynczych w wyeksponowanych miejscach. Uwaga! Niektórzy dendrolodzy uważają, że w uprawie spotykane są dwa różne klony o tej samej nazwie odmianowej.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywcą, hodowcą (selekcjoner): Simon-Louis Freres Francja; wprowadzenie do handlu: przed 1891
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	małe drzewo lub duży krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	przewisający (płaczący, zwisty)
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nastonecznienie	stanowisko słoneczne stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój roślina zimozielona ozdobne z liści/igieł ozdobne szyszki/szyszkojagody
zastosowanie	soliter (pojedynczo) kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) parki ogrody przydomowe
nagrody	1993 - Award of Garden Merit
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Pseudotsuga menziesii* 'Glauca Pendula' w Polsce

SZMIT Szkółka